

Princip til Gennemførelse af Hjælpen paa dette specielle Omraade, som angaves i Ministeriets Cirkulære af 12. September i Aar, blive søgt gennemført, og dermed mener jeg, at denne Side af Spørgsmaalet Hjælp til de gamle maa betragtes som løst.

Det ærede Medlem er ogsaa, naturligvis, ved Fastsættelsen af Beløbet ikke den Mand, der mener, at han skylder at tage Hensyn til Udgifterne, han skal da heller ikke selv betale, navnlig skal han ikke i synderlig Grad beskæftige sig med, hvorfra Pengene skal komme. Altsaa, han tager intet Hensyn til, hvad man tidligere omkring i Kommunerne har ydet i Brændselshjælp. Københavns Kommune har hjulpet sig med fra 40 til 48 Kr. pr. understøttet Husstand aarlig. Stor i Slaget, som det ærede Medlem er, fordobler han Beløbet: 75 Kr. Som sagt, det glæder mig, at det ærede Medlem i saa særdeles ringe Grad selv skal bidrage til at betale. Men det er Samfundet, der skal betale, og det ærede Medlem er ikke blot sat til at varetage de 80 000 Aldersrentenyderes Interesse, han er som Medlem af dette høje Ting ogsaa sat til at varetage det hele samlede Samfunds, derindenfor ogsaa Skatteyderes, Interesser. Det skulde det ærede Medlem endelig en Gang søge at gøre sig klart.

Det var altsaa 6 Mill. Kr. De foreslaaede Forhøjelser af Satserne anslaaer Statistisk Departement til en samlet Merudgift paa ca. 11½ Mill. Kr. Det Forslag, som det ærede Medlem her stiller med Hensyn til Satserne, og som han paastaar dækker de Forslag, der blev stillet i 1921, er jo ikke disse Forslag, thi for Købstæderne bruger det ærede Medlem den højeste af de to Skalaer og for Landkommunerne blandt de tre den højeste; altsaa, den Skala baade for Købstæderne og for Landkommunerne, som de færreste af dem vilde bruge, vil det ærede Medlem nu gøre obligatorisk. Derfor har det ærede Medlems Forslag heller ikke paa dette Punkt nogen som helst reel Berøring med det Forslag, som jeg oprindeligt stillede. Men naar de Satser, som den Gang blev foreslaaet, blev ændret, saaledes som Tilfældet var, kender det ærede Medlem jo Grunden dertil; det var Hensynet til, hvor Pengene skal komme fra — og ene og alene dette Hensyn —, som blev bestemmende for den høje Rigsdag.

Men altsaa, den af det ærede Medlem foreslaaede Forhøjelse af Taksterne vil betyde en samlet Merudgift paa ca. 11½

Mill. Kr. Det Tillæg paa 25 pCt., som det ærede Medlem vil give samtlige enligstillede Personer, vil efter Statistisk Departements Opgørelse betyde en Merudgift paa ca. 7½ Mill. Kr. Endelig er der 10 pCt.-Tillæget, som skal ydes hvert 5te Aar fra vedkommendes fyldte 65de Aar; det kan anslaaes til i 1928—29 og følgende Aar at ville medføre en Udgift paa ca. 4 Mill. Kr. Disse Beløb tilsammen betyder altsaa ca. 30 Mill. Kr., 29½ Mill. Kr. Kommer hertil Ændringsforslagene i § 2 til den bestaaende Lov, som maa opgøres til adskillige Millioner Kroner, betyder dette, at Udgiften vil komme til at ligge et Sted mellem 30 og 40 Mill. Kr., og da Staten skal betale de 7/12, vil Forøgelsen af Statens Udgift blive et Par og tyve Mill. Kr. Lægger vi de 37 Millioner og den Million, jeg antager, man mindst kommer op til gennem de Udgifter til Lægehjælp og Kørsel, som hidtil ikke har kunnet kapitaliseres, men som utvivlsomt vil indtræde, til den Aldersrenteudgift, som er opført paa Statens Budget, kommer vi ved det ærede Medlems Forslag op til et Budget for Aldersrentelovens Gennemførelse paa ca. 60 Mill. Kr. aarlig. Inden man diskuterer dette alvorligt, vil jeg bede det ærede Medlem anvise, hvorfra han vil tage det dertil fornødne Beløb.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Holger Larsen): Den højtærede Indenrigsminister var jo overordentlig velvillig. Den højtærede Indenrigsminister begyndte med at bebrejde mig, at det var et enstonigt Instrument, jeg spillede paa. Jeg vil gerne sige til den højtærede Indenrigsminister, at jeg erkender, at han i nogen Grad overgaar mig, idet han har to Instrumenter. Det første Instrument er det, man hører, naar der forelægges et eller andet Forslag til Fordel for de gamle; saa farer Indenrigsministeren frygteligt op og nedsabler det. Men saa ender det med — det har vi lært af Erfaring —, at vi alligevel kommer til at overveje Forbedringer for de gamle, og det ender altid med, at vi faar gennemført nogle Forbedringer. Derfor kan jeg i nogen Grad takke den højtærede Indenrigsminister, fordi han for op her i Dag, fordi der deri ligger et Haab om, at vi dog skal komme til en vis Forstaaelse. Derimod kan jeg ikke erkende, at det er rigtigt, naar Indenrigsministeren siger, at han mange Gange vil komme til at høre de samme Toner fra mig her i denne Sal. Hvor ved den højtærede Indenrigsminister det fra? Den højtærede Indenrigsminister aner intet som helst